

- ζημιώση, ἔτε τὸν ἀπειλῶντα ἀπειλεῖν ἵνα κακὸν τι ποιήσῃ, βραδίως φέρῃσι. ¶ Σὺ δ' εὖ εἰδὼς, ὅτι, ἂ λέγει σοι ἢ μήτηρ, ἢ μόνον ἔδεν κακὸν νοῦσα λέγει, ἀλλὰ καὶ βυλομένη σοι ἀγαθὰ εἶναι ὅσα ἔδενι ἄλλω, χαλεπαίνεις; ἢ νομίζεις κακόν ἐν τῇ μητέρᾳ σοι εἶναι;
- 10 ¶ Οὐ δῆτα, ἔφη, τῆτό γε ἔκ οἴομαι. ¶ Καὶ ὁ Σωκράτης, ἔκ ἐν, ἔφη, ταύτην, εὖν ἐν τέ σοι ἔσαν καὶ ἐπιμελομένην, ὡς μάλιστα δύναται, κάμνοντος, ὅπως ὑγιανεῖς τε καὶ ὅπως τῶν ἐπιτηδείων μηδενὸς ἐνδεῆς ἔσῃ, καὶ πρὸς τέτοις, πολλὰ τοῖς θεοῖς εὐχομένην ἀγαθὰ ὑπὲρ σῆ, καὶ εὐχὰς ἀποδιδῶσαν, χαλεπήν εἶναι φῆς; ἐγὼ μὲν οἶμαι, εἰ τοιαύτην μὴ δύνασαι φέρειν μητέρα, τὰ γὰρ σε ἢ δύνασθαι φέρειν.
- 11 Εἰπέ δέ μοι, ἔφη, πότερον ἄλλον τινα οἶε δεῖν θεραπεύειν; ἢ παρεσκευάσαι μηδενὶ ἀνθρώπων πειραῖσθαι ἀρέσκειν, μηδ' ἐπεσθαι [μήτε πείθεσθαι] μήτε στρατηγῶ

cur vulgatum debeat mutari, non video.

ὅτι ἂ λέγει] Edd. veterum et Parisinae ὅτι λέγει mutauerat in ed. pr. Stephanus in ὅτι λέγει sed neutrum potest ferri: Bessario, qui vertit quod quicquid mater dicit, habuit ὅτι ὁ λέγει, haud male: quod voluit, ni fallor, edere Castalio, sed edidit ὅτι λέγει ὁ. Cum Steph., Wessio et Ernesto recepi lectionem Stobaei.

νοῦσα λέγει] In Paris. abest λέγει.

ἀλλὰ καὶ βυλομένη σοι] In Iunt. est ἀλλ', et caetera excidentur. Ibid. abest μοχ' ἄλλω.

ὅσα] Stob. οἷα.

τῆτό γε ἔκ οἴομαι] Ibid. τῆτο δ' ἔκ οἴομαι γε.

§. 10. ταύτην] Edd. vert. et Paris. σοι ταύτην, viciose. Stob. et Castal. rectius σὺ ταύτην.

ἐπιμελομένην] Stob. ἐπιμελημ.

ὑγιανεῖς] Pro vulgari ὑγιαίνης habet Stobaeus ὑγιανῆς, quod mutavi in ὑγιανεῖς, quia ὅπως post ἐπιμέλεσθαι iungi solet indicatio

fut., quemadmodum statim est ἔση. Paris. 3 ἔδενος ἔση.

ἀγαθὰ ὑ. σ.] Ἀγαθὰ videntur esse delenda. πολλὰ εὐχεσθαι simpliciter dicitur. Ern. Sed Hindenburgius ἀγαθὰ retinenda esse censet ob verba §. 9 ἀγαθὰ εἶναι, et quod IV, 3, 17 occurrat ἐλπίζειν τὰ μέγιστα ἀγαθὰ. Sed haud inepta mihi videtur Ernesti sententia.

§. 11. εἰπέ δέ] Stob. εἰπέ δῆ.

παρασκευάσαι] In Iunt. et ap. Stob. παρασκευάσαι, perperam.

μήτε πείθεσθαι] Haec cum Stephano ut delenda vncis inclusi. Nam absunt a Iunt. et πείθεσθαι est interpretamentum marginale τῆ ἐπεσθαι, quod saepe pro πείθεσθαι usurpatur: vid. Ind. Cyrop. Postea vero a sciolo esse intrusum textui, patet quoque ex inepto μήτε, pro quo auctor posuisset μηδὲ. Apud Stob. desunt verba μηδὲ ἐπεσθαι, et pro πείθεσθαι in marg. est ἐπεσθαι: id quod ipsum nostram auget suspicionem.